

Preek Filippenzen 3:8a

- Schildwolde, 6 september 2020
- Kees van Dusseldorp

Thema: Ken je Jezus Christus?

votum en groet

Geloofsbelijdenis (bewerking Casper Koolsbergen)

verbondsvernieuwing

Gezang 168 (GK17) Vader vol van vrees en schaamte

doopformulier 2

OpwKids 185 De Here zegent jou

doopsbediening

Opwekking 488 De kracht van uw liefde

gebed

lezen: Filippenzen 3:1-21

Psalm 63:2,3

preek Filippenzen 3:8a

gebedstelefoon

Opwekking 582 Jezus, alles geef ik U

gebed

collecte

Gezang 246 (GK17) Nu bidden wij met ootmoed en ontzag

zegen

Gemeente van Jezus Christus,

** het kennen van Jezus Christus is in ontwikkeling

Ken jij Fred Grapperhaus, onze minister van justitie? Je hebt in de afgelopen week vast dingen over hem gehoord en van hem gezien die je nog niet wist. Die je kennis van hem vergroten. En je beeld van hem bijstellen. Positief of negatief. En toch kende je hem ook al. Van zijn uitspraken, van zijn beleid. Maar nu ken je hem iets beter. Hoewel je ook nog heel veel niet van hem weet. Het kennen van een mens is altijd in ontwikkeling.

Hier zijn twee kleine meisjes gedoopt. Jullie kennen je dochter een beetje. Je weet wat ze fijn vindt en wat niet. Maar je weet nog heel veel niet. Wat voor karakter ze ontwikkelt, wat voor mogelijkheden en beperkingen ze heeft, hoe haar levensweg gaat. Ze zal je verrassen, zelfs als ze volwassen is en jullie ouder worden. Het kennen van een mens is altijd in ontwikkeling.

In hoeverre ken jij Jezus Christus? Ook het kennen van hem is altijd in ontwikkeling. Misschien ken je van hem alleen de verhalen. Dan krijg je een beeld van zijn leven en zijn persoon. Misschien ken je een paar van zijn uitspraken en heb je het gevoel dat je sommige daarvan een beetje snapt, maar veel ook niet. Het kan ook zijn dat de verhalen en uitspraken van Jezus iets bij je oproept. Dat je bewondering voelt. Of eerbied. Of verlangen. Dan heeft je kennen van Jezus zich verder in je ontwikkeld. Misschien is het al wel doorgegroeid tot een gevoel van vriendschap en liefde, omdat je zijn aanwezigheid en acties ook opmerkt in je leven. Of in de wereld om je heen. Je kent hem echt en hebt hem lief, ook al zie je hem niet in levende lijve.

Het kennen van Jezus Christus blijft in ontwikkeling. Dat gaat niet rechttoe rechtaan. Zo werkt het bij mij. Soms zijn er momenten dat ik Jezus heel dichtbij voel, en soms ervaar ik niets. Soms is het vooral een verstandelijk weten, soms is het een diep besef en kan het me emotioneren als ik iets over Jezus hoort of iets over Hem zeg.

Paulus laat hier iets van zien. 'Ik heb Jezus leren kennen. Dat betekende een complete ommekeer in mijn leven. En sindsdien wil ik Jezus nog veel beter leren kennen. Want er is nog zoveel groei mogelijk in het kennen van Jezus Christus.'

** maar is dat nu werkelijk het allermooiste en allerbelangrijkste?

Bij Paulus is het niet alleen een verlangen naar meer. Hij drukt zich wel wat radicaler uit. 'Ik jaag ernaar! Ik ben gegrepen door Jezus Christus, schrijft hij. Dat betekent zoveel voor me, dat alles aan de kant gaat om meer van Hem te weten, om dichterbij Hem te leven. Het kennen van Christus overtreft alles!'

Is dat nu echt het allerbelangrijkste in ons leven? Het klinkt een beetje alsof Paulus een fanatiekeling is. Waarvan wij zeggen: dat is een beetje wereldvreemd. Niet helemaal reëel. Ook als je het kennen van Jezus heel belangrijk vindt, zijn er toch ook wel andere zaken die waardevol zijn. Je geluk, je gezondheid, je relaties, je betekenis voor anderen.

Paulus drukt zich inderdaad heel radicaal uit. 'Ik heb best een paar dingen in mijn leven die voor de gelovigen als waardevol gelden', schrijft hij. 'Ik ben een jood, als baby

besneden, uit de trouwe stam Benjamin. Ik beheers het Hebreeuws, heb veel uren besteed aan het bestuderen van de wet, ik leef volgens Gods geboden en ik vervolg ketters. Zeven punten in mijn voordeel. God zou me een tien moeten geven. Maar ik beschouw het als verlies. Ik beschouw alles als negatief in vergelijking met het kennen van Jezus Christus.' Alles? Ook je vrijheid, je gezondheid, je bezit? 'Ja, alles. Ik geef het graag op voor het kennen van Christus. Voor mij zijn al die zogenaamd waardevolle zaken als afval. Vuilnis. Ik heb er uiteindelijk niets aan. Het zuigt me leeg. Het bindt me vast. Het gaat stinken als ik het niet verwijder. Ik heb Jezus leren kennen en schud alles in mijn leven af wat me belemmert om dichtbij Hem te leven. Het kennen van Jezus Christus gaat alles te boven.'

In mijn Facebook netwerk zit iemand die ook zo super-enthousiast is over Jezus. Hij zet bijna elke dag wel iets over Jezus op zijn tijdlijn. Een beetje ongemakkelijk wel. Is dat wat Paulus bedoelt? Ik sprak ook een jongere voor wie Jezus niet meer is dan een goed en bijzonder mens van vroeger. Voor haar gevoel kan ze er niets mee. Hoe zou zij iets kunnen begrijpen van het enthousiasme van Paulus?

** maar niet als je de kracht van Jezus' opstanding ervaart

Weet je wat zo mooi is: Paulus zegt niet alleen dat Jezus voor hem het allermooiste en allerbelangrijkste is. Hij vertelt ook waar dat vandaan komt. Dat maakt het mogelijk om in te stappen. Waarom het kennen van Jezus Christus voor hem zo belangrijk? Omdat hij iets van de kracht van Jezus' opstanding heeft ervaren.

Ik heb me afgevraagd wat voor ervaring dat is. Wanneer ervaar je iets van de kracht van Jezus' opstanding?

Dat is als je ergens genade ervaart. Dat je niet wordt afgerekend op de fouten die je gemaakt hebt of de zwaktes die je hebt. Maar dat ze je vergeven worden. Dat er van je gehouden wordt, ondanks alles. Dat heeft alles te maken met de opstanding van Jezus, waardoor Gods genade het laatste woord heeft. En de cirkel van vergelding, onrecht en schuld wordt doorbroken.

De kracht van Jezus' opstanding. Dat ervaar je ook als je vastgelopen bent en toch weer nieuwe moed vindt. Als je ongelooflijk veel pijn en verdriet hebt meegemaakt en toch op de een of andere manier weer verder kunt.

Waar komt dat vandaan? Is dat de veerkracht die een mens van zichzelf zou hebben? Wie iets van Jezus weet, die weet dat Hij de dood heeft overwonnen. En daarmee de cirkels van dood en verderf doorbreekt, ook in het leven van mensen. Genade, veerkracht en bevrijding, ze maken deel uit van de opstandingskracht van Jezus Christus. Je zit niet vast als je Hem kent. Je gaat niet definitief dood, als je bij Hem hoort. Je bent toch in zijn naam gedoopt? We hebben het zojuist gezien en gehoord. Er is vergeving en genade door zijn bloed. Er is kracht en beweging door zijn Geest. Het leven ligt voor je open. Ondanks alles, zelfs als je in de gevangenis zit, zoals Paulus. Of op een andere manier vastgelopen. Paulus heeft die kracht van Christus' opstanding ervaren. En wil daarvan leven. Geen wonder dat hij zegt: het kennen van Christus gaat mij boven alles.

** en als je beseft dat je deelt in Jezus' lijden

Waarom is het kennen van Christus voor Paulus uiteindelijk het enige dat overblijft? Hij heeft de kracht van Christus' opstanding ervaren. En hij heeft ook iets van het lijden van Christus ervaren. 'Ik wil zo graag delen in zijn lijden', schrijft hij.

Opnieuw de vraag: wat is dat voor ervaring? Dat je het gevoel hebt dat je deelt in het lijden van Jezus? Wanneer heb je dat?

Dat is als je iets van God beseft. Van Gods grootheid en goedheid. Omdat je dan als mens je kleinheid en slechtheid ontdekt. Soms tot je schrik, soms tot je schaamte. En je op de knieën gaat voor God. Om te ontdekken dat Jezus ook jouw zonden en fouten op zich genomen heeft. Dat Hij geleden heeft en gekruisigd is om jou te redden.

Delen in Jezus' lijden. Dat is ook als je je geslagen en gebroken voelt. Als je zelf veel meemaakt, lichamelijk, relationeel of mentaal. Omdat je onrecht is aangedaan. Of omdat de omstandigheden slecht uitpakten. Of omdat je je doodeenzaam voelt. Weet dan dat Jezus erbij is in je nood. Dat Hij eraan lijdt als jij het moeilijk hebt. Dat Hij je niet alleen laat in je ellende of in je zonde. Dat Hij je zelfs niet alleen laat in het uur van je afscheid. Dat Hij je niet loslaat, maar je door lijden heen naar de heerlijkheid brengt.

Praat ik daarmee de rauwheid van het leven weg? Verheerlijk ik het lijden? Nee! Geen mens ontkomt aan problemen. Het leed in onze wereld is ontstellend. En toch staat het niet los van Jezus Christus. Hij die oneindig veel meer droeg dan een mens ooit te dragen krijgt. En die zich aan jou verbonden heeft. Dat geeft diepe rust en vertrouwen in het leven. Een ervaring die je nooit meer kwijt wilt. Geen wonder dat Paulus zegt: het kennen van Christus gaat mij boven alles.

** het kennen van Christus is een blijvende ontwikkeling

Hoe goed ken je Jezus Christus? Dat is een ontwikkeling in je leven. Het kennen van Jezus Christus zal nooit compleet worden. Hij blijft je verrassen. Als je je verdiept in de verhalen over hem, ontdek je steeds weer nieuwe dingen. Als je luistert naar zijn woorden, ervaar je steeds meer wat Hij jou toezegt en waartoe Hij jou roept. Realiseer je dat Jezus Christus ook vandaag aanwezig en actief is. Neem de beslissing om hem steeds beter te leren kennen. Het is meer dan de moeite waard. Het leven gaat voor je open.

Paulus zegt: ik heb iets van de kracht van Jezus' opstanding ervaren. En daar wil ik meer van leren kennen. En ik heb ervaren hoeveel troost en rust het geeft om te delen in zijn lijden nabij is. Dat wil ik nooit meer kwijt. Alles wat me daarin weerhoudt schudt ik van me af. Alles wat me daarin belemmerd heeft, beschouw ik als verlies.

Jullie dochters zijn verbonden aan Jezus Christus. In de doop is dat bevestigd. Jullie brachten je kinderen tot Hem, dat Hij ze in zijn armen zou nemen en zou zegenen. Dat heeft Hij gedaan. Bij het opgroeien leren ze van jullie – en van heel veel anderen – hoe waardevol het is om Jezus Christus te kennen. Daarin zullen zij nooit uitgeleerd raken. Zoals jullie en wij allemaal dat nooit zijn. En zoals ieder die naar Hem op zoek gaat, schatten van wijsheid, liefde, blijdschap en vrede zal ontdekken.

Amen